

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 65: Forslag til lov om undersøgelse af politiets efterretningsvirksomhed på det politiske område og af de aktiviteter, der var baggrunden for denne virksomhed.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 28/10 98. Første behandling 12/11 98. Betænkning 20/5 99. Anden behandling 25/5 99. Tillægsbetænkning 25/5 99).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling**Birthe Rønn Hornbeck (V):**

Jeg kan meddele, at Venstre undlader at stemme også til dette ændringsforslag af de samme grunde, som jeg anførte på Venstres vegne under andenbehandlingen. Vi ønsker hverken at have lod eller del i dette forslag om en undersøgelse af Politiets Efterretningstjeneste m.v.

Hvad er det så, ministerens ændringsforslag, der blev stillet efter andenbehandlingen, går ud på? Ja, justitsministeren siger, at hvis ikke der er nogen andre, der vil indstille medlemmer til kommissionen, så vil han godt have lov til at gøre det selv. Det ændringsforslag er der jo også god brug for. Advokatsamfundet har på et meget tidligt tidspunkt udtrykt betænkelighed ved at skulle pege på et medlem. De juridiske fakulteter har sagt nej. De historiske medlemmer er villige nok. Spørgsmålet er til gengæld, om de er uvildige, for ministeren har i et svar til Retsudvalget sagt, at har man udtalt sig om sagen og har taget stilling, så kan man ikke bruges, og de fleste historikere har jo for længst udtalt sig i alle medier.

Så kunne man spørge: Hvordan er det med at finde dommere? Jeg synes, det er bekymrende,

at man nu skal til at involvere domstolene i en politisk strid, så meget desto mere som justitsministeren offentligt har viderebragt en – kan man vel sige – privat samtale med en højesteretsdommer og derved har ladet en højesteretsdommer udtale sig om sagen, hvilket lægger et pres på domstolene.

Konklusionen er, at det er en meget forpjusket kommission, der står tilbage, og man må jo spørge sig selv, om det overhovedet er muligt at finde nogen, der er uvildige, og nogen, der vil, for det kan vel ikke være en tjenestepligt at skulle medvirke i den kommission. Og hvad vil ministeren så gøre?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal stærkt beklage, at den undersøgelse, som nu bliver vedtaget af et flertal her i Folketinget, er blevet en politisk strid. Det er ikke noget, jeg har ønsket, og det ved fru Birthe Rønn Hornbeck alt om.

Fra første færd, da de dokumenter blev lagt på mit bord, som har dannet grundlaget for regeringens beslutning om at lave en undersøgelse af den kolde krigs efterretningstjenestes historie og også efterretningstjenestens overholdelse af de regler og retningslinjer, der har været gældende efter regeringserklæringen fra VKR-regeringen fra september måned 1968, har jeg ikke ønsket, at det her skulle være nogen politisk strid. Derfor var der kontakter til alle regeringsbærende partier allerede i forbindelse med regeringens egen beslutning om at anbefale en undersøgelse.

Sådan gik det ikke i Norge. Der var alle partier bag. Sådan ser det ikke ud til at gå i Sverige. Her er alle partier bag. Og sådan var det også oprindeligt fra fru Birthe Rønn Hornbechs side. Da fru Birthe Rønn Hornbeck blev klar over, at regeringen ønskede en undersøgelse, sendte fru Birthe Rønn Hornbeck en pressemeddelelse ud om, at det tog fru Birthe Rønn Hornbeck og Venstre til efterretning.

Jeg forstår ikke, hvad det er, der er kommet frem siden efteråret sidste år, der har gjort, at fru Birthe Rønn Hornbeck og Venstre nu ikke mener, at vi skal få skabt klarhed, at vi skal få fjernet myter og ammestuehistorier om efterretningstjenestens virksomhed under den kolde krig.

Jeg er glad for den række af partier og vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til dem, der trods alt er sig deres ansvar bevidst, også i forhold til at give befolkningen den indsigt, den